

Universitätsbibliothek Paderborn

**Refutatio Accusatoris Anonymi Damnatas ab Innocentio
XI. Propositiones adscribentis Ordinum Religiosorum
Theologis ac præcipuè Societatis Jesu**

Estrix, Aegidius

Moguntiæ, 1679

Propositio VIII. Comedere, & bibere usque ad satietatem ob solam
voluptatem non est peccatum, modo non obsit valetudini, quia licet
potest appetitus naturalis suis actibus frui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42472

Ex his patet Azórium docere , uti præceptum fidei & spei , sic & charitatis obligare quando debet justificari peccator , neque fieri potest sine charitate : secundò , tempore indeterminato , ut vulgò loquuntur Theologi seu non facile determinabili à nobis : 3. quando tentationes insurgunt adversus charitatem , seu quando periculum est excidendi charitate . Liquet ergo ipsum non esse autem septimæ propositionis . Tunc solum obligat (præceptum charitatis) quando tenemur justificari , & non habemus aliam viam , quâ justificari possumus .

PROPOSITIO VIII.

Comedere , & bibere usque ad satietatem solam voluptatem non est peccatum , modo non oblit valetudini , quia licite potest appetitus naturalis suis actibus frui .

Autorem propositionis citat Escobarium tract . 2. exam . 2. n. 102. & nescio quem Sanchium incerto loco .

Scandalosam esse propositionem sic accep tam , ut non sit peccatum comedere & bibere usque ad satietatem quamlibet , et si immoderatè & cum excessu , modo hic non oblit valetudini , quilibet per se videt . Non ha docuit Escobarius . Docuit , comedere & bibere usque ad eam satietatem , quæ est sejun

ta ab omni excessu & immoderatione, idque
ob solam voluptatem, non esse peccatum.

Neque in hâc doctrinâ plus mali vidit,
quam si diceretur, non esse peccatum audire
pulchram musicam, aut spectare hortum
amoenum solius voluptatis aut recreationis
gratia percipiendæ auribus, oculisve: quæ
nisi fallor est doctrina eorum omnium, qui
sustinent dari posse actus indifferentes in indi-
viduo, quos otiosum sit recensere, cum sint
innumerî.

Cæterum immoderationem omnem in su-
mendo cibo & potu Escobarius loco citato re-
putavit gulam, explicans diligenter à n. 57.
quam graviter leviterve peccetur gulâ in variis
casibus.

Confidere ergo licet doctrinam istam Esco-
barii minori odio dignam esse, quam eorum
dogma, quibus hodie placet Bajanus articu-
lus 38. a tribus Pontificibus damnatus: *omnis*
amor creature rationalis aut vitiosa est cupiditas,
quâ mundus diligitur, quæ à Joanne prohibetur,
aut laudabilis illa charitas, quâ per Spiritum San-
tum in corde diffusa Deus amatur.

Jesuita verò ille Sanchius, quem citat ac-
cusator, sitne Thomas Sanchius, an Joannes
Sanchius, an Gaspar Sanchius, an alio pro-
nomine Sanchius, non explicat ipse: solum
enim invenerat nomen Sanchii apud Montal-
tium

tium epistolâ nonâ , ubi cum neque tracta-
tus , neque disputatio , neque caput , neque
alio nomine citetur locus autoris , nostet
quoque ille accusator , cuius potissima erudi-
tio sita videtur in Epistolis Montaltii , & no-
tis Wendrockii nihilo plus habuit de auctore
illo Sanchio , aut loco auctoris , quod expri-
meret . Ne igitur operam perdam expectabo-
dum intelligam , quis sit ille Jesuita Sanchius ,
quo loco , quibus verbis teneat doctrinam
propositionis , & tunc porro videro , an sit
Jesuita ille Sanchius , an Minorita , an Eremi-
ta , & quid denique doceat . Magis explora-
tum mihi est auctorem propositionis esse Joan-
nem Sanchium , quam Jesuitam Sanchium .
Sed pergamus .

PROPOSITIO IX.

Opus conjugii ob solam voluptatem exercitum
omni penitus caret culpa , ac defectu veniali .
Autor propositionis rursus citatur *Jesuita
Sanchius* .

Hic iterum hærerem , ut modo , nisi accu-
sator in suo promptuario invenisset , dedisset
que nobis illius *Jesuita Sanchii* accuratè cita-
tum locum *disp. 23. n. 25.* atque hinc didisci-
sem illum , quem dicit *Jesuitam Sanchium* , esse
re ipsa Joannem Sanchium Abulensem S.
Theol. Doctorem , Regium Capellaniū in